

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องระบบสัทอักษรพินอิน
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้องเรียนไตรภาษา
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง(ฝ่ายมัธยม)
The Cooperative Learning Management by STAD Technique
to Develop the Chinese Pinyin learning achievement
of Mathayomsuksa one Students in Trilingual Program
in The Demonstration School of Ramkhamhaeng University

Received : 2024-10-21

Revised : 2024-12-27

Accepted : 2025-03-18

ผู้วิจัย จิตมุนินทร์ ชูประดิษฐ์¹

Thitimunin Chupradit
wangleeyuan@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องระบบสัทอักษรพินอินของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้องเรียนไตรภาษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) ก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้องเรียนไตรภาษา ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) ปีการศึกษา 2567 จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องระบบสัทอักษรพินอิน แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และการทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD อยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยรวมทุกข้อเท่ากับ 4.29

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ, เทคนิค STAD, ระบบสัทอักษรพินอิน, ห้องเรียนไตรภาษา

¹ ดร. อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม)
Teacher of The Demonstration School of Ramkhamhaeng University Foreign Languages Department

Abstract

The purposes of this research were 1) To compare pretest and posttest achievement scores of students' Chinese Pinyin learning achievement in the use of STAD (Student Team Achievement Division) technique ; and 2) To find the opinion towards the packages. The target used in this research was 35 Mathayomsuksa One Students who study in trilingual program of the Demonstration School of Ramkhamhaeng University in the academic year 2024. The research instruments used were: the Chinese Lesson plan based on the STAD technique approach, learning activity packages, achievement tests and opinion questionnaire. The statistics used for analyzing the collected data were: mean, standard deviation and t-test.

The research showed that 1) When compared by using a t-test, it revealed that the learning achievement after learning was higher than before learning with statistical significance at the level of .05 and 2) The average of opinion score on the use of STAD (Student Team Achievement Division) technique to develop students' Chinese Pinyin learning achievement was high at the level, with an average of 4.29.

Keywords: Cooperative Learning, STAD technique, Chinese Pinyin, Trilingual Program

บทนำ

คริสต์ศตวรรษที่ 21 เศรษฐกิจของจีนได้ก้าวเข้าสู่การเป็นประเทศอุตสาหกรรมอย่างก้าวกระโดด โดยในปัจจุบัน เศรษฐกิจจีนมีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ 2 ของโลกรองจากสหรัฐฯ นอกจากนี้ การขยายตัวทางเศรษฐกิจของจีนยังเป็นอัตราการขยายตัวที่สูงที่สุดในรอบ 30 ปี (พงศ์พัฒน์ จิตตานุรักษ์ และคณะ, 2566) การเติบโตทางเศรษฐกิจที่มั่นคงและการขยายตัวที่รวดเร็วนี้ส่งผลให้การค้าและการลงทุนของจีนกับไทยรวมถึงนานาประเทศเป็นไปอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว จากข้อมูลความสัมพันธ์ของไทยและจีนในด้านการลงทุนพบว่า ณ สิ้นเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2562 จีนมีมูลค่าการลงทุนสะสมในไทย 6,440 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในขณะที่มูลค่าการลงทุนสะสมของไทยในจีนอยู่ที่ 4,330 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง, 2566) ในปัจจุบัน ไม่เพียงแต่ประเทศไทยเท่านั้นที่เห็นความจำเป็นในการเตรียมพร้อมให้ประชาชนมีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาจีน ประเทศต่างๆ ก็มีนโยบายในทิศทางเดียวกันเพื่อเพิ่มศักยภาพด้านภาษาของประชาชน ซึ่งนับเป็นหนึ่งในกลยุทธ์ของการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศบนเวทีระหว่างประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551) โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) เล็งเห็นความสำคัญของการปูพื้นฐานความรู้และทักษะภาษาจีน เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนมีองค์ความรู้เพื่อสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตและต่อยอดในการศึกษาระดับที่สูงขึ้นไปในอนาคต ซึ่งการเพิ่มทุนและพัฒนาทักษะทางภาษาต้องใช้เวลาในการเรียนรู้ สั่งสม และฝึกฝน จึงได้มีการเปิดห้องเรียนพิเศษ “ไตรภาษา” สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ขึ้น จำนวน 1 ห้องเรียน ในปีการศึกษา 2567 โดยมีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาพื้นฐานตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้วเสริมความเข้มข้นของเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษและภาษาจีน โดยในรายวิชาภาษาจีนมีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา

เพิ่มเติมจำนวน 2 รายวิชา ทั้งสองรายวิชารวมเวลาเรียน 4 คาบต่อสัปดาห์ เพื่อมุ่งเน้นและส่งเสริมทักษะทางภาษาต่างประเทศให้แก่ักเรียนอย่างเข้มข้น ซึ่งนอกจากจะมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ักเรียนสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมตามหลักภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดแล้วยังเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้ักเรียนมีทักษะภาษาที่สามที่บทบาทและมีความสำคัญในศตวรรษที่ 21 อีกด้วย

ในการเรียนรู้ภาษา การออกเสียงนับเป็นพื้นฐานของการเรียนภาษา มีเพียงการเรียนรู้การออกเสียงที่ดีเท่านั้นที่เราจะสามารถฟัง พูด เรียนรู้คำศัพท์และไวยากรณ์เพิ่มเติมและสามารถบ่มเพาะเสริมสร้างประสิทธิภาพการสื่อสารทางภาษาได้ (Yang Huiyuan, 2021) เนื่องจากอักษรจีนไม่ได้เป็นสัทอักษร กล่าวคือ การออกเสียงของตัวอักษรไม่สามารถเกิดการนำส่วนประกอบแต่ละส่วนของตัวอักษรมาสะกดกัน จึงได้กำเนิดสัทอักษรจีน หรือ "พินอิน" ซึ่งเป็นเครื่องมือในการอ่านเสียงตัวอักษรจีนขึ้น โดยตามทฤษฎีแล้วหากสามารถสะกดและอ่านพินอินได้ก็จะสามารถอ่านเสียงของคำศัพท์และประโยคของภาษาจีนและสามารถศึกษาเสียงอ่านของคำศัพท์ใหม่ได้ด้วยตนเอง (Fu He Nan & Chang Qiang, 2558) การเรียนเรื่องระบบสัทอักษรพินอินจึงนับเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนภาษาจีน โดยเฉพาะด้านการอ่านออกเสียง หากักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับระบบสัทอักษรพินอินก็จะยากแก่การออกเสียงที่ถูกต้อง

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระด้านภาษาและการสื่อสาร กำหนดให้ักเรียนต้องสามารถระบุสัทอักษรตามระบบพินอิน อ่านออกเสียง และประสมเสียง คำง่าย ๆ ตามหลักการออกเสียง ได้แก่ หลักการออกเสียงพยัญชนะ สระ การผันเสียงวรรณยุกต์ ซึ่งผู้สอนสามารถออกแบบวิธีการสอนและสื่อการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมสอดคล้องกับักเรียนและความพร้อมของสถานศึกษา สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาจีนของักเรียนในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) ในระยะแรกของการเรียนภาษาจีนในระดับต้นพบว่า ักเรียนมีปัญหาการจดจำสัทพยัญชนะพินอินที่คล้ายคลึงกันและสับสนกับการออกเสียงตัวอักษรในภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ักเรียนมีปัญหาการออกเสียงสัทอักษรพินอินบางหน่วย การออกเสียงวรรณยุกต์ การผันเสียงวรรณยุกต์ และการเขียนสะกดพยางค์พินอินไม่ถูกต้องตามหลักการ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นบ่อเกิดของอุปสรรคในการเรียนรู้ภาษาจีนในระดับที่สูงขึ้นไป เพราะหากักเรียนขาดความเข้าใจระบบสัทอักษรพินอินที่ถูกต้องและแม่นยำก็จะนำไปสู่การเกิดข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของทักษะการพูดที่ดี จากประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนของผู้นิพนธ์และผลจากวิจัยในชั้นเรียนของผู้นิพนธ์เกี่ยวกับปัญหาของการเรียนรู้ระบบสัทอักษรพินอิน พบว่าสาเหตุของปัญหามาจากักเรียนจดจำหลักการอ่านและการสะกดพยางค์พินอินได้ไม่แม่นยำซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากหลักการอ่านและเขียนสัทอักษรพินอินมีรายละเอียดค่อนข้างมากทำให้ยากแก่การจดจำและบางครั้งก่อให้เกิดความสับสน และเมื่อจดจำได้ในช่วงแรกเมื่อระยะเวลาผ่านไปก็มีความละเอียดบางอย่างที่ักเรียนอาจหลงลืมไป นอกจากนี้ จากการศึกษาข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลางของผู้เรียนชาวไทย (สุดารัตน์ วงศ์กระจำจ, 2562) ยังพบว่ารูปสัทอักษรภาษาจีนกลางที่ใช้ตัวอักษรโรมันทำใหักเรียนสับสนในการออกเสียง การเปลี่ยนรูปของสระบางตัวเมื่อผสมคำส่งผลใหักเรียนออกเสียงผิด และการออกเสียงวรรณยุกต์มีรายละเอียดทฤษฎีที่ต้องจดจำ

ในการจัดการเรียนการสอนเนื้อหาด้านสัทอักษรจีน มีรูปแบบและสื่อการเรียนรู้ที่ถูกลำเอียงอย่างหลากหลาย เช่น สื่อการสอนในรูปของบัตรคำ โดยการพัฒนาการอ่านออกเสียงพยัญชนะภาษาจีนโดยใช้เกมบัตรคำพยัญชนะ (นุชจริย สี่แก้ว และ จิรายุ วงษ์สุตา, 2563) ผลการวิจัยพบว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บัตรพยัญชนะนั้นสามารถช่วยใหักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างสนุกสนาน และสามารถช่วยใหักเรียนมีการพัฒนาทักษะการออกเสียงพยัญชนะภาษาจีนได้ดี นอกจากนี้ วิธีสอนโดยใช้เกมก็เป็นหนึ่งในวิธีที่ถูกลำเอียงมาใช้ในการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับสัทอักษรพินอิน

อย่างแพร่หลาย ผลการวิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสัทอักษรจีน (พินอิน) สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยสื่อการจัดการเรียนรู้ PowerPoint ร่วมกับเกมออนไลน์ Kahoot (กัญญา รินสาร, 2566) ที่พบว่า Kahoot สามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสัทอักษรจีน (พินอิน) ได้สูงขึ้น โดยนักเรียนมีความสนใจและเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติด้วยตนเองโดยการใช้ความคิดประสบการณ์เกิดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ มีบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนาน และมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามความสามารถของแต่ละบุคคล ผลจากงานวิจัยเกี่ยวกับการสอนสัทอักษรจีนสะท้อนว่า การจัดการเรียนการสอนเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสัทอักษรจีนที่ได้ผลนอกจากจะต้องมีสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายควบคู่ไปกับกิจกรรมที่มีบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนาน และนักเรียนได้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สามารถยกระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนได้ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจึงนับเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพความต้องการในการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม ให้ผู้เรียนมีโอกาสร่วมกันเพื่อผลประโยชน์และความสำเร็จร่วมกัน โดยผู้สอนต้องพยายามส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ประมวลจัดระบบความรู้ที่ได้จากการทำกิจกรรมแล้วสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเอง (พิมพ์พันธ์ เดชคุปต์, 2544) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีเทคนิคที่หลากหลาย เช่น เทคนิค jigsaw เทคนิค STAD การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT เป็นต้น หน้าที่ของผู้สอนคือต้องเลือกใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนและลักษณะของวิชา โดยเฉพาะเทคนิค STAD (Student Teams Achievement Division) ซึ่งนิยมถูกนำมาใช้เป็นเทคนิคการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่ง Slavin (1978, อ้างถึงใน ศิริวรรณ วัฒนพัฒน์, 2562) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญเทคนิคดังกล่าวโดยสรุป คือ 1) การนำเสนอสิ่งที่ต้องเรียน (Class Presentation) โดยครูนำเสนอสิ่งที่นักเรียนต้องเรียน 2) การทำงานเป็นกลุ่ม (Teams) โดยแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มละ 4-5 คน มีความสามารถที่แตกต่างกัน สมาชิกในกลุ่มมีหน้าที่ช่วยเหลือตรวจสอบและแก้ไขคำตอบของงานที่ได้รับมอบหมาย มีความรับผิดชอบซึ่งกันและกันในการตอบคำถาม 3) การทดสอบย่อย (Quizzes) ทำการทดสอบย่อยเป็นรายบุคคลหลังจากที่นักเรียนทำงานกลุ่มเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยให้นักเรียนต่างคนต่างทำ 4) คะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคน (Individual Improvement Score) โดยคะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนมาจากความแตกต่างระหว่างคะแนนฐาน (Base Score) กับคะแนนที่นักเรียนสอบได้ในครั้งนั้นๆ ส่วนคะแนนของกลุ่ม (Team Score) ได้จากการผลรวมคะแนนพัฒนาการของนักเรียนทุกคนในกลุ่ม และ 5) การรับรองผลงานกลุ่ม (Team Recognition) เป็นการประกาศคะแนนกลุ่มของแต่ละกลุ่ม พร้อมให้คำชมเชยหรือมอบรางวัลแก่กลุ่มที่มีคะแนนพัฒนาการของกลุ่มสูงสุด เทคนิค STAD จึงเป็นเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่สามารถเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ที่ดี ลดความวิตกกังวล ทำให้นักเรียนมีความกล้าและความมั่นใจในการตอบคำถามมากยิ่งขึ้นจากการที่มีสมาชิกในกลุ่มคอยช่วยเหลือและรับผิดชอบร่วมกัน ทำให้นักเรียนได้รู้ระดับความรู้ความเข้าใจของตนเองเป็นรายบุคคลจากการทดสอบย่อย และทำให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม อีกทั้งยังมีส่วนร่วมและตื่นตัวตลอดการเรียนรู้ เทคนิค STAD จึงถูกนำมาใช้เป็นเทคนิคการจัดการเรียนรู้ในภาษาต่างประเทศที่ได้ผลลัพธ์ที่ดี เช่น ผลการวิจัยการพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะท้ายพยางค์ภาษาอังกฤษ (/s/, /z/, /ed/) โดยจัดการการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (นิภัทร์ การะเวก และคณะ, 2565) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค STAD หลังการทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ด้านความสามารถในการออกเสียงพยัญชนะท้ายพยางค์ภาษาอังกฤษ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 และผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงสูงขึ้นจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในรายวิชาภาษาจีนก็มีการนำเทคนิคดังกล่าวมาใช้เช่นเดียวกัน โดยผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD (กรกช ฉวีวรรณชล, 2564) พบว่าทักษะการพูดภาษาจีนของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่า

ก่อนการเรียน และ ผลพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ ยังมี การนำเทคนิคดังกล่าวมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนสัทอักษรพินอิน โดยผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านสัทอักษรจีนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (อนุพงษ์ คินันติ และคณะ, 2566) ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านสัทอักษรจีนก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD พบว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากสภาพปัญหาและความสำคัญที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องระบบสัทอักษรพินอินของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้องเรียนไตรภาษา ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อให้ได้แนวทางการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับระบบสัทอักษรพินอินที่สัมฤทธิ์ผลและเหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระบบสัทอักษรพินอินของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้องเรียนไตรภาษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) ก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
2. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้องเรียนไตรภาษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2567 จำนวน 35 คน โดยเลือกแบบเจาะจง เนื่องจากห้องเรียนดังกล่าวมีนักเรียนที่คล่องความสามารถ และนักเรียนส่วนใหญ่มีความมุ่งมั่นตั้งใจและมีเป้าหมายในการเรียนภาษาจีนที่ชัดเจน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง ระบบสัทอักษรพินอิน จำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้ของรายวิชาภาษาจีนเบื้องต้น 1 จำนวน 3 แผน แผนละ 2 คาบเรียน รวมเวลา 6 คาบเรียน (จากจำนวนคาบเรียนทั้งหมด 40 คาบเรียน ซึ่งระบบสัทอักษรพินอินเป็นเนื้อหาที่นักเรียนเรียนเป็นหน่วยแรกเพื่อปูพื้นฐานการอ่านออกเสียงภาษาจีนก่อนเข้าสู่การเรียนในหน่วยถัดไป ได้แก่ หลักการเขียนอักษรจีน จำนวน และตัวเลข การทักทาย การสอบถามข้อมูลอย่างง่าย การสืบค้นและเผยแพร่ข้อมูลเป็นภาษาจีน และศิลปวัฒนธรรมจีน) มีขั้นตอนกล่าวโดยสรุป คือ ครูนำเสนอสิ่งที่ต้องเรียนโดยใช้การบรรยายและคลิปเสียงภาษาจีนของเจ้าของภาษา โดยให้นักเรียนศึกษาเนื้อหาจากใบความรู้ จากนั้น แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มละ 4-5 คน คละความสามารถ ครูชี้แจงบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มให้ชัดเจน กระตุ้นให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายประเด็นทางภาษาเกี่ยวกับระบบสัทอักษรพินอินในหัวข้อที่ครูกำหนด ฝึกฝน ทบทวนเนื้อหาและตอบคำถามเพื่อเตรียมตัวเข้าสู่การทดสอบย่อย โดยนักเรียนที่เก่งจะทำหน้าที่ในการช่วยเหลืออธิบายและทบทวนเนื้อหาให้แก่สมาชิกคนอื่นๆ ร่วมกันตรวจสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการประสมพยางค์พินอิน การจำแนกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และหลักการผันเสียงวรรณยุกต์ของสมาชิกทุกคน โดยผลัดกันชูบัตรสัทอักษรพินอินให้สมาชิกอ่านออกเสียงตามหลักการที่ได้เรียนรู้ไปและอธิบายหลักการเกี่ยวกับระบบสัทอักษรพินอินประกอบ สมาชิกทุกคนร่วมกันตรวจสอบและแก้ไขให้ถูกต้อง ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการอธิบายเนื้อหาเพิ่มเติม เพื่อให้แน่ใจได้ว่าสมาชิกทุกคนในกลุ่มสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องทุกข้อ โดยสมาชิกแต่ละคนต้องมีความรับผิดชอบและมีส่วนร่วมในการตอบคำถาม จากนั้นเข้าสู่การทดสอบย่อยที่นักเรียนต่างคนต่างทำ และมีการคำนวณคะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคน ขึ้นตอนสุดท้าย ครูประกาศ

คะแนนของกลุ่มที่ได้จากการผลรวมคะแนนพัฒนาการของนักเรียนทุกคนในกลุ่ม ให้การชมเชยและให้รางวัลแก่กลุ่มที่มีคะแนนพัฒนาการสูงสุด

2.2 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องสัทอักษรพินอิน ประกอบด้วย ใบความรู้ บัตรสัทอักษรพินอิน แบบทดสอบย่อย

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องระบบสัทอักษรพินอิน ข้อสอบเป็นแบบปรนัย เลือกตอบจำนวน 20 ข้อ มีข้อความเกี่ยวกับหลักการประสมพยางค์พินอิน การจำแนกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และหลักการผันเสียงวรรณยุกต์ คุณภาพของแบบทดสอบผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาจีน จำนวน 3 คน (IOC มีค่าอยู่ในช่วง 0.67-1.00) นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่ได้ผ่านการเรียนเรื่องระบบสัทอักษรพินอินในรายวิชาเพิ่มเติมและรายวิชาเลือกเสรีมาแล้วจำนวน 20 คน ค่าความยากง่าย มีค่าตั้งแต่ 0.25 - 0.75 ค่าอำนาจจำแนก มีค่าตั้งแต่ 0.30 - 0.80 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (KR-20) เท่ากับ 0.89

2.4 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาจีน จำนวน 3 คน (IOC มีค่าอยู่ในช่วง 0.67-1.00) ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.95 เป็นแบบประเมิน 5 ระดับ (Likert Five Rating Scales) จำนวน 5 ข้อ การหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2550 : 69)

4.50 - 5.00	หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง เห็นด้วยมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง เห็นด้วยน้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

การกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายข้อมูลในแต่ละส่วนเป็นไปตามเกณฑ์ของเบสท์ Best (1977) ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.49 - 5.00	หมายถึง ระดับสูงมาก
ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49	หมายถึง ระดับสูง
ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49	หมายถึง ระดับปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49	หมายถึง ระดับต่ำ
ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49	หมายถึง ระดับต่ำมาก

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.2 ดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยจัดการเรียนรู้เนื้อหา เรื่อง ระบบสัทอักษรพินอิน เป็นเวลา 6 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที

ภาพที่ 1 ภาพกระบวนการกลุ่มที่สมาชิกได้ปฏิบัติงานร่วมกัน นักเรียนที่เก่งได้ช่วยเหลืออธิบายเนื้อหาให้แก่สมาชิก

3.3 ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดเดิม

ตรวจและให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเรื่อง ระบบสัทอักษรพินอินของนักเรียน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องระบบสัทอักษรพินอินก่อนเรียนกับหลังเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องระบบสัทอักษรพินอิน	n	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	SD	t	p
ก่อนเรียน	35	20	12.91	2.10	4.69*	.00
หลังเรียน	35	20	14.91	1.63		

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางแสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องระบบสัทอักษรพินอินของนักเรียน พบว่าหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{x}$ = 14.91, SD = 1.63) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{x}$ = 12.91, SD = 2.10) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการศึกษาคำความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาคำความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. การเรียนโดยใช้เทคนิค STAD ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสนใจใฝ่รู้มากขึ้น	4.31	.832	สูง
2. การเรียนโดยใช้เทคนิค STAD ทำให้ข้าพเจ้าตื่นเต้นสนุกสนานกับการเรียนรู้	4.23	.910	สูง
3. การเรียนโดยใช้เทคนิค STAD ช่วยให้ข้าพเจ้าเข้าใจเนื้อหาเกี่ยวกับสัทอักษรพินอินได้ดียิ่งขึ้น	4.20	.964	สูง
4. การเรียนโดยใช้เทคนิค STAD ทำให้ข้าพเจ้ามีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนมากขึ้น	4.43	.815	สูง
5. ข้าพเจ้าชอบการเรียนโดยใช้เทคนิค STAD มากกว่าการเรียนแบบปกติ	4.29	.957	สูง
รวม	4.29	.790	สูง

จากตารางคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีค่าเฉลี่ยรวมทุกข้อเท่ากับ 4.29 ซึ่งอยู่ในระดับสูง หากพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 4 การเรียนโดยใช้เทคนิค STAD ทำให้ข้าพเจ้ามีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนมากขึ้นซึ่งอยู่ในระดับสูง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 3 การเรียนโดยใช้เทคนิค STAD ช่วยให้ข้าพเจ้าเข้าใจเนื้อหาเกี่ยวกับสัทอักษรพินอินได้ดียิ่งขึ้นซึ่งอยู่ในระดับสูงเช่นเดียวกัน

อภิปรายผล

การวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องระบบสัทอักษรพินอินของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้องเรียนไตรภาษาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องระบบสัทอักษรพินอินของนักเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเรียนรู้ด้วยเทคนิค STAD มีกระบวนการเสริมแรงเชิงบวก โดยการประกาศคะแนนของกลุ่มแต่ละกลุ่มแล้วมีการยกย่อง ชมเชย และให้รางวัลกลุ่มที่มีคะแนนพัฒนาการสูงสุด ซึ่งกระบวนการดังกล่าวก่อให้เกิดแรงจูงใจในสัมฤทธิ์ที่ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการที่จะพยายามทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งที่ได้รับมอบหมายหรือรับผิดชอบให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี (เดิมศักดิ์ คทวณิช, 2546) การเรียนรู้แบบร่วมมือจึงช่วยให้ผู้เรียนมีความพยายามที่จะเรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Johnson, Johnson and Holubec, 1994, อ้างถึงใน ทิศนา ขมมณี, 2563) ทำให้นักเรียนเกิดความมุ่งมั่นพยายามที่จะเรียนรู้เพื่อนำพากลุ่มไปสู่เป้าหมาย จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น นอกจากนี้ ในกระบวนการกลุ่มที่มีการจัดให้แต่ละกลุ่มมีสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกันปฏิบัติงานร่วมกัน ได้มีการปรึกษาหารืออย่างใกล้ชิด นักเรียนที่เก่งได้ช่วยเหลืออธิบายเนื้อหา ให้แก่สมาชิกคนอื่น ๆ ให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาอย่างทั่วถึงจึงมีส่วนช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กรกช ฉวีวรรณชล (2564) ที่พบว่าทักษะการพูดภาษาจีนของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่าก่อนเรียน และผลพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพิ่มขึ้นร้อยละ 53.04 ทั้งนี้ เป็นเพราะกระบวนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทำงาน ช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ โดยผู้เรียนที่มีทักษะการพูดภาษาจีนสูงได้ช่วยเหลือพัฒนาผู้เรียนที่ต้องได้รับการพัฒนาให้มีความสามารถในการพูดได้ดีขึ้น และเมื่อนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวมาจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนห้องเรียนไตรภาษาซึ่งมีการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาจีนที่เข้มข้น อีกทั้งยังเป็นห้องเรียนที่นักเรียนส่วนใหญ่มีความมุ่งมั่นตั้งใจ สนใจใฝ่เรียนรู้ภาษาจีนและมีเป้าหมายในการเรียนภาษาจีนที่ชัดเจน จึงยิ่งช่วยให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลมากยิ่งขึ้น เพราะการมีเป้าหมายทำให้บุคคลนั้นมีความพยายามที่จะกระทำสิ่งใด ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ ความสนใจยังส่งผลต่อระดับความเข้มข้นของแรงจูงใจให้บุคคลหนึ่งกระทำการพฤติกรรมต่าง ๆ (อารี พันธมณี, 2546) ดังนั้น การเรียนรู้อย่างมีเป้าหมายและความสนใจใฝ่เรียนรู้ในภาษาจีนของนักเรียนห้องเรียนไตรภาษาจึงเป็นหนึ่งองค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนที่ ทำให้นักเรียนมีความตั้งใจและมุ่งมั่นพยายามและส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ที่ดีในการเรียน

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จากตารางคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องระบบสัทอักษรพินอินของนักเรียน พบว่า ระดับความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยรวมทุกข้อเท่ากับ 4.29 ซึ่งอยู่ในระดับสูง หากพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 4 การเรียนโดยใช้เทคนิค STAD ทำให้ข้าพเจ้ามีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนมากขึ้น ($\bar{x} = 4.43, SD = .815$) ซึ่งอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค STAD มีกระบวนการให้สมาชิกได้ปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด ซึ่งขั้นตอนดังกล่าวนับเป็นหนึ่งในองค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยการที่สมาชิกในกลุ่มมีการพึ่งพาช่วยเหลือเกื้อกูลกันเป็นปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันที่จะช่วยให้กลุ่มบรรลุเป้าหมาย สมาชิกกลุ่มมีความห่วงใยไว้วางใจ ส่งเสริมและช่วยเหลือกันและกันในการทำงานต่าง ๆ ร่วมกัน ส่งผลให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน (จินตนา ศิริธัญญารัตน์ และ วัชรภา เล่าเรียนดี, 2563) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมาคือ ข้อ 1 การเรียนโดยใช้เทคนิค STAD ทำให้

ข้าพเจ้าเกิดความสนใจใฝ่รู้มากขึ้น ($\bar{x} = 4.31, SD = .832$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค STAD มีกระบวนการทดสอบย่อยและจัดทำคะแนนพัฒนาการของสมาชิกแต่ละคน โดยคะแนนของกลุ่มจะได้มาจากผลรวมคะแนนพัฒนาการของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ซึ่งการทำคะแนนพัฒนาการดังกล่าวเป็นแรงขับที่ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้เพื่อให้ตนเองสามารถทำคะแนนพัฒนาการให้ดีขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทวีวรรณ คณะนาม และกันยารัตน์ สอนสุภาพ (2567) ที่พบว่าการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน เพราะนักเรียนมีเป้าหมายและแรงจูงใจที่จะพัฒนาตนเองให้มีคะแนนสูงกว่านักเรียนกลุ่มอื่นๆ เพื่อให้ได้รับรางวัล ข้อที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมาสามลำดับสุดท้าย ได้แก่ ข้อ 5 ข้าพเจ้าชอบการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD มากกว่าการเรียนรู้แบบปกติ ($\bar{x} = 4.29, SD = .957$) ข้อ 2 การเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD ทำให้ข้าพเจ้าตื่นเต้นสนุกสนานกับการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.23, SD = .910$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 3 การเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD ช่วยให้ข้าพเจ้าเข้าใจเนื้อหาเกี่ยวกับสัทอักษรพินอินได้ดียิ่งขึ้น ($\bar{x} = 4.20, SD = .964$) ซึ่งยังคงอยู่ในระดับสูงเช่นเดียวกับการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD ซึ่งเป็นหนึ่งในเทคนิคของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่สมาชิกในกลุ่มได้ปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด นักเรียนที่เก่งได้ช่วยเหลืออธิบายเนื้อหาให้แก่สมาชิกคนอื่น ๆ ให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาอย่างทั่วถึงจึงมีส่วนช่วยให้สมาชิกในกลุ่มเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้ง สมาชิกทุกคนมีหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ ทุกคนมีส่วนร่วมต่อความสำเร็จของกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจ เล็งเห็นคุณค่าในตนเอง เกิดการยอมรับนับถือกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม กระบวนการดังกล่าวยังเป็นการสร้างบรรยากาศของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างสมาชิก ผู้เรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างทั่วถึงตลอดกระบวนการจัดการเรียนรู้ นอกจากนี้ ในขั้นตอนของการรับรองผลงานของกลุ่ม ซึ่งมีการประกาศคะแนนของกลุ่มแต่ละกลุ่มให้และให้คำชมเชยหรือรางวัลสำหรับกลุ่มที่มีคะแนนพัฒนาการของกลุ่มสูงสุด ยังเป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ท้าทาย ส่งผลให้ผู้เรียนมีความพยายามและกระตือรือร้นตลอดการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของกรกช ฉวีวรรณชล และคณะ (2566) ที่พบว่า การใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติ เน้นการทำกิจกรรม มีการฝึกการใช้ภาษาให้ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง ผู้เรียนได้สนทนากันเป็นกลุ่มย่อย ทำให้เกิดความเข้าใจและความสนุกสนานในการเรียนรู้ในการใช้ภาษา ผลจากการวิจัยของ วรสุตาพร ปัญญาฟู, ทิพาพร สุจาร์ และดรณณา นาชัยฤทธิ์ (2564) ยังอภิปรายผลความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ไว้ในทิศทางเดียวกันว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD อยู่ในระดับมากที่สุด โดยนักเรียนมีความสุขในการเรียน มีความรับผิดชอบและเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ความคิดเห็นของนักเรียนยังสามารถสะท้อนเชื่อมโยงไปยังผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ปรากฏ โดยเฉพาะนักเรียนมีความคิดเห็นว่าการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD ช่วยให้เข้าใจเนื้อหาเกี่ยวกับสัทอักษรพินอินได้ดียิ่งขึ้นซึ่งสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในขั้นของการทำงานกลุ่มนักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝน ทบทวนเนื้อหาและตอบคำถาม โดยมีนักเรียนที่เก่งทำหน้าที่ให้การช่วยเหลืออธิบายและทบทวนเนื้อหาให้แก่สมาชิกคนอื่นๆ และสมาชิกทุกคนยังได้มีโอกาสร่วมกันตรวจสอบและแก้ไขให้ถูกต้องในทันที จึงส่งผลให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดีกว่าการเรียนรู้แบบปกติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ไปใช้ ครูควรตรวจสอบความพร้อมทั้งด้านสภาพห้องเรียนและอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ โดยควรจัดระเบียบผังการนั่งของสมาชิกแต่ละกลุ่มให้เหมาะสมต่อการปฏิบัติกระบวนการกลุ่ม เตรียมชุดกิจกรรมให้ครบถ้วน เพียงพอต่อจำนวนของนักเรียน

ซึ่งเป็นสมาชิกในแต่ละกลุ่ม และตรวจสอบความพร้อมของนักเรียนทั้งทางด้านอารมณ์และสมาธิก่อนเข้าร่วมกระบวนการกลุ่มของสมาชิกทุกคน

1.2 การนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ไปใช้กับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ครูควรอธิบายลักษณะงานและชี้แจงบทบาทของสมาชิกในกลุ่มอย่างละเอียด ตลอดจนควบคุมดูแลตลอดการดำเนินกิจกรรมอย่างใกล้ชิด กระตุ้นให้นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของตนเองอย่างเต็มศักยภาพ กล้าที่จะแสดงความคิดเห็น และเสริมแรงในช่วงจังหวะเวลาที่เหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้เทคนิค STAD เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเนื้อหาอื่น ๆ ในรายวิชาภาษาจีน เช่น เนื้อหาเกี่ยวกับคำศัพท์ในหมวดต่าง ๆ เนื้อหาทางด้านไวยากรณ์ที่มีความซับซ้อนในระดับที่แตกต่างกัน เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการบูรณาการเทคนิค STAD กับเทคนิคหรือรูปแบบการจัดการเรียนรู้รูปแบบอื่น ๆ ที่มีความสอดคล้องกับเนื้อหา ธรรมชาติของผู้เรียนและสภาพการจัดการเรียนการสอนในสังคมในแต่ละยุคสมัย เช่น การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) การเรียนรู้แบบปรับเปลี่ยนได้ (Hybrid Learning) เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กรกช ฉวีวรรณชล.(2564). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD. *e-Journal of Education Studies, Burapha University*, 3(1), 34-44. สืบค้นจาก <https://www.tci-thaijo.org/index.php/ejes/article/view/246854>
- กระทรวงศึกษาธิการ.(2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กัญญา รินสาร.(2566).การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสัทอักษรจีน (พินอิน) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้าอุดรดิตถ์ ด้วยสื่อการจัดการเรียนรู้ PowerPoint ร่วมกับเกมออนไลน์ Kahoot . *วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์*, 2(1), 63-75.
- ชูศรี วงษ์รัตน์.(2550).*เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 10. นนทบุรี : ไทยเนรมิตกิจ.
- เต็มศักดิ์ คทวนิช. (2546). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ทวิวรรณ คณณาม และกันยารัตน์ สอนสุภาพ. (2567). การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 18(2), 210-219.
- ทิตนา แหมมณี. (2563). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 24. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิภัทร์ การะเวก ทศนีย์ จันต๊ะ สุกัญญา ปัญญาสิทธิ์ จิราภรณ์ กาแก้ว โชคชัย เตโซ และศศิธร ศรีพรหม. (2565). การพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะท้ายพยางค์ภาษาอังกฤษ (/s/, /z/, /ed/)โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกรับใหญ่อังกูศलगิพิตยาคม อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี*, 12(2), 22-29.

- นุชจริย สี่แก้ว และ จิรายุ วงษ์สุตา. (2563). การพัฒนาการอ่านออกเสียงพยัญชนะภาษาจีนโดยใช้เกมบัตรคำพยัญชนะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาล 2 วัดทุ่งสวน จังหวัดกำแพงเพชร. *วารสารอักษราพิบูล*, 1(1), 27-38.
- พงศ์พัฒน์ จิตตานุกักรัษ, ประสิทธิ์ พุทธศาสน์ศรีธธาและพระปลัดระพิน พุทธิสาโร. (2566). จีน : การส่งเสริมการเคลื่อนย้ายทุนสู่ระบบเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลก. *JSDP: Journal of Spatial Development and Policy*, 1(2), 1-10.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์.(2544). *การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ : แนวคิด วิธีและเทคนิคการสอน*. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมนเนจเม้นท์.
- วรสุดาพร ปัญญาฟู, ทิพาพร สุจารี และดรณนภา นาชัยฤทธิ์.(2564). การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD วิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*, 6(1), 291-302.
- ศิริวรรณ วณิชวัฒน์วรชัย. (2562). *วิธีสอนทั่วไป*. พิมพ์ครั้งที่ 4. นครปฐม : ศูนย์วิจัยและพัฒนาทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง. *ความสัมพันธ์ไทย-จีน*. สืบค้นเมื่อ 1 กรกฎาคม 2567, จากเว็บไซต์ : <http://www.thaiembbeij.org/thaiembbeij/th/republic-of-china/thai-relations-china>.
- สุดารัตน์ วงศ์กระจ่าง. (2562). การศึกษาข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลางของผู้เรียนชาวไทย. รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ระดับชาติครั้งที่ 2 (373-386), สงขลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- อนุพงษ์ คินันติ, ณิชกานต์ เสนามาตย์, ชนาภานต์ ขำดำรงเกียรติ และ Guo Wentian. (2566) การพัฒนาทักษะการอ่านสัทอักษรจีน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTAD ประกอบแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. *วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 20(1), 99-107.
- อารี พันธมณี. (2546). *จิตวิทยาสร้างสรรค์การเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: ไยโหม.
- Best, John.(1977).*Research in Education*. New Jersey : Prentice Hall, Inc.
- Fu He Nan & Chang Qiang. (2558). *คู่มือการเรียนการสอนภาษาจีน(ฉบับปรับปรุง)*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : แมนดาริน.
- Yang, H. (2021). *Pedagogy of Listening & Speaking for Teaching Chinese as a Second Language*. (3rd ed.). Peking : Peking Language and Culture University Press.(in Chinese)